

ప్రముఖ విప్లవకవి చెరబండరాజు అన్తమయం

చెరబండరాజు అన్తమయం

ప్రముఖ విప్లవకవి చెరబండరాజు రెండవ తేదీ తెల్లవారుఝానున హైదరాబాదులో చురణించారు. మెదడుకు సంబంధించిన కాన్సర్ (ట్యూమర్)తో ఆయన గత ఆయివారు సంవత్సరాలుగా

బాధచదు తున్నారు. ఆయనకు భార్య, ఇద్దరు పిల్లలు.

ఎమెర్జెన్సీ కాలంలో జైలుశిక్షలకు, నిర్బంధనలకు చెరబండరాజు గురయ్యారు. ఆయన వృత్తిరీత్యా ఉపాధ్యాయులు. అంకుశ పురచునేచోట జన్మించారు.

1967లో దిగంబర కవితా ఉద్యమం ప్రారంభమైనపుడు వారిలో ఒకరుగా కవిత్వాల గ్రాశారు. పికిందరాబాద్ కుట్ర కేసులో ఆయనను ఇరికించారు. తరువాత ఆయన ఆరోగ్యస్థితినిబట్టి ఆ కేసుమంచి ఆయనను విముక్తంచేశారు. దిక్కుచి, వందేమాతరం, కాంతియుద్ధం, గౌరవ్య కలలు, ముట్టడి, గమ్మం కవితా సంకలనాలు, ప్రస్థానం, మా వల్లెనవలలు ప్రచురిక మయ్యాయి.

1971లో విరసంలోచేకాకకొంతకాలం ప్రవాస కార్యదర్శిగాకూడా పనిచేశారు. చెరబండరాజు పృథి సాహిత్య ప్రపంచానికే కాక విప్లవాభిమానులకు, జనానికి తీరనిలోటు. ఆయన జనంచునిషి. అందరి హృదయాల్లోనూ జనంచునిషిగానే వుంటారు.

మిత్రకథ

ఫోన్ గజగతా మ్రోగింది.

“హలో”
 “హలో, ఎవరండీ?”
 “నేను సుశీలను. కమలగారే కమా!”
 “నేనే : నమస్తే!”
 “నమస్తే!”
 “ఎవరిండీ విశేషం : ఈ వేళ యిలా హతాత్తుగా ఫోన్ చేశారు”
 “ఓ చిన్న చనుందండీ! మీరేమైనా దిజీగా వున్నారా!”
 “అవునండీ! కొంచెం ‘బిజీ’ అనే చెప్పాలి. వనేమిటో చెప్పండి మీరు. నాకు చేతనె న దయితే తప్పకుండా చేస్తాను.”
 “అ మధ్య మీరు చే యిం చు కు న్న కెంపులనెట్టు వుంసి చూశారు. వోసారి మోడర్ కావాలండీ!”
 “అలాగే! దానికేం? అంతే నా యింకేమీ విశేషాలు లేవుగదా!”
 “ఏం లేవుగానండీ మీరు ఈ రోజు క్లబ్ లో ఫంక్షన్ కు వెళ్ళడం లేదా?”
 “వెళ్ళాలనే అనుకుంటున్నాను. ఏం అలా అడిగారు మీరు. వెళ్ళారా?”
 “వెళ్ళానునే అనుకుంటున్నాను ... మొన్న మీరు రాలేదేమండీ!”
 “అవునండీ! మా చిన్న బాబుకు మొన్న సుస్తేగా వుంటే గావడం పడలేదు లెండి!- బాగా జరిగిందట గదా!”
 “అహా! ఇప్పుడు మీ బాబుకు కులాసాగా వుండా?”
 “అ! వుందండీ.... ఇక వుంటానండీ! ఫోన్ వెట్టేస్తున్నాను. ఆ ... అన్నట్టు వండక్కి మొన్న మీరు తీసిన చీరె ఏ షాపులోనండీ! చాలా బాగుంది. చాలా చక్కని నెల్కన్ సూడాసు.”
 “....షాపులోనే - అగీ మా పిన్ని కూతురు నెల్కన్ లెంకి. తనకంతా అలా మోడర్ న్ గా వుండాలి. మీసూ నచ్చిందన్నమాట”
 “ప్రబాహ్లాదంగా వుంది. ఆ కలర్ కూడా మీకు నప్పింది. నేను కంది చీరె తీసినాకూడా మీ చీరె ముందు తీసికట్టే నవి పించింది.”
 (నవ్వి) “బరే చెప్తారు మీరు. ఆ ఆవ తల నాకు చాలా చనుంది. వెట్టేస్తున్నాను. మరండీ మీ ప్రక్క బిల్డింగులో ఫోన్ క్ ఒకటి భాగీగావుండవి విన్నాను. ప్రస్తుతం యెవరైనా వచ్చేకానండీ? మా వారి ప్రెండు వోకాయనకు ఈ వూరు ట్రాన్స్ పర్ అయిందట. ఎక్కడై నావుంటే చెప్ప మన్నారుట.”

“నాకు సరిగ్గా తెలియదండీ! తెలుసుకున్న తరువాత మీకు ఫోన్ చేస్తాలెండీ. అవునూ మీ బంధువుల మూయికి ‘మాన్’ వుంది. చూడాలన్నారు. వెబ్సైటునా?”

“చూడాలనా? యింకా వెబ్సైట్ కాలే దండీ! అయినా ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళు అంత త్వరగా కుదురుతున్నాయటండీ! ఎంతెంత గడ్డు సమస్యగా వుంటోందో మనం చూడలేదూ! తండ్రి కాళ్ళచెప్పులు పాతవిపోయి కొత్తవి వస్తు

టెలి ఫోన్

న్నాయి గాని వీళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు మాత్రం కుదరడంలేదు. ఏవిదోనండీ ఒక్కొక్క ఆడపిల్ల విషయం చూస్తుంటే చాలా బావా వుంటోంది.”

“మరేనండీ! మీకు మాత్రం ఆ బెంగలేకుండా ఎంపక్కా యిద్దరూ చుగపిల్లలే కదండీ! పెళ్ళి సంబంధాలు కట్టం బెడదలేదుకమా..”

“ఆ ఏమోలెండి! ఆడపిల్లలకు పెళ్ళి సిద్ధ సమస్య అయితే- చుగపిల్లలకు అన్నీ సమస్యలే కదండీ! కాన్వెంటులో సీటు మొదలుకొని కాలేజీ సీట్లవరకు అన్నీ సమస్యలే! ఆపైన ఇక ఉద్యోగవర్తం ప్రారంభం! ఆ ఏవిదో! ఏం ప్రతి కులో! ఏం జీవితాలో! అన్నీ యింతే.... ఆ యిక ఫోన్ పెట్టేస్తున్నాను. మరి చే ఫోమాను- మీ చురిదిగారికి యాక్సిడెంటు అయిందని విన్నాం- ఎలా వుందండీ! బాగా దెబ్బలు తగిలాయా?”

“లేదులెండి! కొద్దిగా చిన్న చిన్న గాయాలు మాత్రమే కానీ- ఈ రోజుల్లో ఇల్లు వదిలి బయటకు వెళ్ళిన చునిషి తిరిగి యెలా చేరతారో తెలియలేదు. చిన్న బ్యాండేజీతో బయటవద్దం ఆదృష్టమే చురి!”

“నిజమేనండీయో! మా తోటికోడలు అన్నగారి బావచురిది మేనల్లుడు పాపం పూర్తిగా అవిటివాడై పోయినాడు కదండీ ఇలాగే యాక్సిడెంట్లోనే!”

“అరే! అలాగా!”

“మన క్లబ్బు మొందిరు సునానాజీ- వాళ్ళ తమ్ముడు కూడా అంతే కదండీ!

“అన్నట్లు మీరు క్లబ్బు అంటే గుర్తు వచ్చింది. సంకజం గారింట్లో జరిగిన ఫంక్షన్కు మీరు వెళ్ళలేక కదండీ!”

“మరేనండీ! ఆమెగారి కెంత డెక్కు! మన క్లబ్బుకు కలెక్టరుగారి భార్య వచ్చి నప్పుడు గ్రూప్ ఫోటోకు కలెక్టర్గారి సతీమణి ప్రక్కనున్న నన్ను ప్రక్కకు నెట్టేసి తాను నిలబడిందండీ! ఆ ఫోజూ తనూను....నాకు మహాచెడ్డ చిరాకుఅలాటి వాళ్ళంటే!”

“అలాగే వుంటుంది లెండి! అప్పుడెప్పుడో గవర్నరుగారి సతీమణిగారితో దిహామతి ప్రదానం చేయించాం కదండీ! ఆమగో అప్పుడు ఆ సుగుణమణి కూడా అంతే! మహా తనే చదువుకున్నదాన్ననీ మహా గర్వం! అప్పుంగా తనే మాట్లాడాలనీ ఏం తావతయే వదిలిపోయింది లెండి! అన్నలు నన్ను ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడనీయలేదు! ఒక్క చుండిందంటే నమ్మండి! కత్తిగాటు మీద నిమ్మరసం పిండినట్లే సుమండీ!”

“కాదుటండీ! ఆ బాద అనుభవించిన వాళ్ళకే తెలుస్తుంది. ఆ చాలా డైమయి పోయిందండీ! ఇంట్లో చాలా పనివుంది కూడాను. ఫోన్ పెట్టేస్తున్నాను.”

“నాక్కూడా వసుందండీ! ఇహ స్వీట్సుకూడా తయారు చెయ్యాలి. బంధువులు వస్తారినా?”

“ఆ! స్వీట్సు అంటే గుర్తుకొచ్చింది. మొన్న నంకొంతికి మీరేం స్వీట్సు చేశారు? నేనుమాత్రం రేడియోలో చెప్పారే ‘చేసి చూడండి’ అంటూను, ఆ కేక్కు! 9 రకాలు తయారుచేశాను! చాలా బాగా వచ్చాయి. కాకపోతే వంచదా కరువుగా వున్న ఈ రోజుల్లో యిలా యిన్ని స్వీట్సు అంటూ కూవారు చీవాట్లెళ్ళారనుకోండి.”

“అవునండీయో! కాపీలకే వంచదారే బోలెడు అర్చయిపోతోంది. యింకా వండగ స్వీట్సు అంటూ చేయడం... కష్టంగానే వుంది సుగుండీ! ఏదో మామూలుగా చేసే పాయసాలతోనే సరి పుచ్చుకోవాలొస్తోంది.... ఏం గవర్న మెంట్లో ఏమిటో! నరుకుల ధరలు రోజు రోజుకూ నైకి లేచిపోతున్నాయి. కరో పిస్ లగాయతూ అన్నీ సమస్యలే!”

“మీరన్నట్లు ధరలు రోజు రోజుకూ నక్షత్రాలతో స్నేహం కలుపుకోడాన్ని వెతుకున్నాయా అనిపిస్తోంది. పోనీ నాటికి తగ్గట్టు ఆదాయం పెరగదామో! ప్రభుత్వ మో ప్రజల్లో ఎవరి లోప మైతేనేం గానీ అవస్థలు మాత్రం అందరూ అనుభవిస్తున్నారు.”

“మరేనండీ! మళ్ళీ ఎలక్ట్రన్లు త్వరలోనే జరుగుతాయట. మళ్ళీ ఏం కొత్తపార్టీలో ఏమో!”

“ఆ! ఏ పార్టీ అయితేనేం గానీ జీవన విధానంలో మాత్రం మార్పు జరిగి యింతకన్న మంచిరోజులు వస్తాయనుకోడం మాత్రం....”

“అలా నిరుత్సాహ వడకండి మరి! ఏమో ఆశే కదా మానవులకు వూపిరి! ధరలన్నీ తగ్గిపోయే రోజులు. సమస్యలు లేకుండా అన్నీ అందుబాటులో వుండే రోజులు వస్తాయేమో చెప్పలేం కదండీ!”

“ప్రతి ఎలక్ట్రన్ల ముందూ అలాగే ఆ వదుతుంటారు- ఓట్లు వేసి గెలిపిస్తారు. మళ్ళీ షరా మామూలే గదండీ!”

ఇటునుంచీ అటునుంచీ కూడా నవ్వులు ఒక్కసారే! ఏదో అర్థంబుగా మాట్లాడ వలసిన పనిమీద ఎన్నిసార్లు ఫోన్ చేసినా ఫోన్ ఎంగేజిలో వుండడంతో ఆయన గారు స్కూటర్ మీద రయిన ఇంటికి వచ్చేసి భార్యచుణిగారి ముచ్చట్లు విని చేతిలోని రిసీవర్ గణాల్ని లాగేసి మొక్క మీద పెట్టేటారుగానీ.... లేకపోతే వారిచుద్ద కబర్లలో యింకా యింకా ఏమేం దొర్లి పోయేవో చురి అనూహ్యమే!

—బచ్చు దేవకీ దేవి